

ת"פ 28352/01/20 - מדינת ישראל נגד ט' י'

בית משפט השלום ברמלה

30 אוקטובר 2022

ת"פ 28352-01-20 מדינת ישראל נ' י'

מדינת ישראל

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
נגד
הנאשם

ט' י'

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בתו, ותקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 וסעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מכתב האישום עולה כי הנאשם ואשתו, הגב' א.ר. (להלן: "המתלוננת"), היו נשואים כ- 23 שנים והתגוררו בעיר ----. ביום 9.8.2019 בסמוך לשעה 20:00 הגיע הנאשם אל הבית בהיותו תחת השפעת אלכוהול, נכנס אל המטבח ותקף את המתלוננת בכך שאחז בעורפה ללא סיבה נראית לעין, כשביקשה שיעזוב אותה שיחרר הנאשם את אחיזתו.
3. בהמשך הלך הנאשם לסלון ומיד שב אל המטבח, אז ניסה לאחוז במתלוננת בשנית, אך בתם המשותפת אמרה לנאשם להניח למתלוננת, ובתגובה משך הנאשם בשיער ראשה של בתו.
4. בהתאם להסכמת הצדדים נדחו הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקירים מאת שירות המבחן, שבסופו של יום בתסקירו האחרון מיום 13.4.2022 נמנע מהמלצה שיקומית ועונשית. חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות מצאה את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

5. בתסקיר הראשון מיום 27.4.2021 תוארו נסיבות האישיות המורכבות של הנאשם, הוא כיום כבן 58, עלה לארץ מאתיאופיה בהיותו בן 33 עם אשתו הראשונה ושלושת ילדיהם. עתה פרוד מאשתו השנייה (המתלוננת) ולהם שישה ילדים משותפים. כיום מתגורר עם בת זוגו הנוכחית ב----, ויש לשניים ילדים. הרקע לביצוע העבירה,

הוא ניהול קשר של הנאשם עם בת זוגו בעת שהיה נשוי למתלוננת, ובהיותו תחת השפעת אלכוהול.

6. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה כי צרך אלכוהול, אך שלל שהיה שיכור או כי הוא בעל הרגלים של שתייה מופרזת. בה בעת, הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת, לא תפס את התנהגותו כלפיהן כאלימה, וצמצם מחומרת מעשיו.

7. עוד עלה מהתסקיר כי המתלוננת התייחסה ליחסיה עם הנאשם כמורכבים, בין היתר משום שהסתיר את הקשר שלו עם זוגתו הנוכחית, אך היא שללה אלימות פיזית שלו כלפיה, מלבד האירוע מושא כתב האישום, אלא אלימות מילולית, בעיקר בעת שתיית אלכוהול מופרזת, דבר שלדבריה קרה לעיתים קרובות. עוד סיפרה המתלוננת שמאז האירוע השניים נפרדו, אך מתנהלים בהסכמות ביחס לילדים, אולם הנאשם אינו משלם מזונות באופן קבוע והליך הגירושין טרם הסתיים. שירות המבחן התרשם שקיים סיכון להישנות ביצוע עבירות מצד הנאשם, בשל התמקדותו בתוצאות ההליך המשפטי תוך שלילת בעיית אלכוהול ואלימות, חוסר יציבות זוגית לצד תפקוד תעסוקתי המהווה עוגן משמעותי בחייו והיותו מעורב בחיי ילדיו.

8. בתסקיר השני ביקש שירות המבחן דחייה של שלושה חודשים על מנת לאפשר לנאשם להתמיד בטיפול שהחל ביחידה להתמכרויות, לאחר שהביע נכונות להשתלב בטיפול ומסר בדיקות נשיפה ושתן נקיות. בעקבות התסקיר נדחה הדיון על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בטיפול.

9. שירות המבחן בתסקירו שלישי הביע ספק בנכונותו של הנאשם לקבלת טיפול ולהיתרם ממנו, עם זאת לאור העובדה שהנאשם הביע נכונות לטיפול ושיתף פעולה עם היחידה לטיפול בהתמכרויות הומלץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים נוספים.

10. בתסקיר הרביעי שהוגש בינואר 2022 נראה כי הייתה גרסיה בשיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול ונקבעה ועדה לדון בהמשך הטיפול שלו ביחידה להתמכרויות, בין היתר נבע העניין מקשיי שפה אותם חווה הנאשם לצד חוסר מוכנותו להשתמש במתורגמן. עוד עלה פער בין האופן שבו הנאשם התייחס ליחסיו עם ילדיו, תשלום המזונות והליך הגירושין לבין גרסתה של המתלוננת, ובעיקר שלילת הנאשם את הצורך בטיפול בתחום ההתמכרויות והאלימות. על מנת לאפשר לנאשם למצות את ההליך הטיפולי נדחה הדיון פעם נוספת.

11. בתסקיר האחרון מחודש אפריל 2022, עמד שירות המבחן על התנהלותו הבעייתית של הנאשם שבאה לביטוי בטשטוש במצבו, הנעה ממוטיבציה חיצונית בלבד, וחוסר בשלות ורצון לקבלת טיפול. לפיכך העריך שירות המבחן שקיים סיכון להישנות העבירות במצבו של הנאשם, ונמנע מהמלצה שיקומית הן לעניין העונש והן בסוגיית ביטול ההרשעה.

12. ב"כ המאשימה עוה"ד רעות זוסמן, עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים, והפנתה לתסקירי שירות המבחן לפיהם נטען כי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית ואינו נרתם לטיפול שהוצע לו. אשר לגזירת העונש עתרה המאשימה להשית על הנאשם 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, בתמיכה לטענותיה הפנתה לרע"פ 303-16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (13.1.2016).

13. ב"כ הנאשם עוה"ד ירון פורר, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו בן 58, אב לעשרה ילדים, ללא עבר פלילי העובד כ-13 שנים ברשות שדות התעופה. הוסיף וטען כי מאז האירוע נותק הקשר בין הנאשם למתלוננת, הם בהליכי גירושין והיא והבת אף פנו למאשימה בבקשה לבטל את התיק כיוון שרצו שיהיה מאחוריהן.

14. בנוגע לתסקירי שירות המבחן טען ב"כ הנאשם כי בניגוד להתרשמות קצינת המבחן, הגורמים המקצועיים ביחידה לטיפול בהתמכרויות סברו שאין לנאשם בעיית התמכרות לאלכוהול, וכך גם העידו בדיקות שביצע. למעלה מזו, עמד ב"כ הנאשם על האפקט המרתיע שהיה להליך הפלילי על הנאשם, על לקיחת האחריות שלו למעשיו, חלוף הזמן מאז האירוע, רישומו הפלילי הנקי, וגילו המבוגר יחסית.

15. הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי המשך עבודתו של הנאשם ברשות שדות התעופה מחייב "תעודת יושר", ולכן עתר לבטל את הרשעת הנאשם תוך הטלת עונש שיקומי, או לחלופין להשית על הנאשם מאסר על תנאי בלבד ולהימנע מהטלת עבודות שירות, כדי לא לפגוע בפרנסתו.

16. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, וסיפר על עבודתו מזה שנים בנתב"ג, וכי בעוד חודשיים הוא צפוי לקבל קביעות. עוד סיפר הנאשם שהוא אב ל-10 ילדים שאותם הוא מפרנס.

סוגיית ביטול ההרשעה

17. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדיון. במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, יכול בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה מקום שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

18. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) ((להלן: "הלכת כתב")), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם.

19. תנאי הפגיעה "בסיכויי השיקום" של הנאשם פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטית" כתוצאה מההרשעה (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014)); רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018)). ודוק, אין די בהוכחת אפשרות תיאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם, וזאת על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 9118/12 פרג'ין נ' מדינת ישראל (1.1.2013)); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.04.2018)).

20. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות ביחסי הגומלין של כללי הבניית הענישה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין אל מול הלכת כתב, ודחה ניסיונות לבטל את ההלכה או להקל בתנאיה (רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל (19.5.2019); רע"פ 2937/20 וואלפא נ' מדינת ישראל (19.5.2020)). תוך כך הובהר שסוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 אבוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019)); רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021)).

21. ולענייננו, המעשים שביצע הנאשם אינם ברף חומרה נמוך. הנאשם הגיע לביתו בעודו תחת השפעת אלכוהול, הכה את המתלוננת - אשתו, וכשבתם ניסתה להיחלץ לעזרת אמה "הגדיל" לעשות, ותקף אותה בכך שמשך בשיער ראשה. אלו מעשים אלימים מכוערים, הפוגעים בכבוד האישה ובגופה בדלת אמות ביתה של המתלוננת - אשתו, ואולי חמור מכך - בשל האלימות והביזוי כלפי בתו. לפיכך, מעשיו של הנאשם, בפני עצמם, אינם מאפשרים את ביטול ההרשעה.

22. ובנוגע להוכחת "נזק קונקרטי", הנאשם הגיש אסמכתאות (טל/1 ו-טל/2) כי הוא עובד ברשות שדות התעופה, ואף זוכה להערכה בתפקידו. ואולם, גם אם הוא נדרש ל"תעודת יושר", כהגדרת בא כוחו, אין בכך ראייה קונקרטית להוכחת פטורים ממקום עבודתו בעטייה של הרשעה.

23. למעלה מזאת, על אף שהנאשם מצוי בהליך טיפולי מזה זמן ביחידה לטיפול בהתמכרויות, הלקח שהפנים מההליך הטיפולי ונטילת האחריות החלקית, והתנהלותו המסתירה ומטשטשת אל מול שירות המבחן, כעולה מהתסקיר האחרון, הביאה להיעדר המלצה של שירות המבחן - ולא בכדי.

גזירת העונש

מתחם העונש ההולם

24. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותן של המתלוננות לשמירה על כבודן, שלמות גופן, ביטחון האישי ונפשן, בדלת אמות ביתן. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה המחייבת, דרך כלל, ענישה שמעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, במטרה למגר תופעה מכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

25. ועוד נכונים לענייננו דברי כב' השופט ס' גובראן (כתוארו אז) בע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית."

26. בחינה של הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, אך בנסיבות חמורות יותר, מלמדת על ענישה מגוונת החל מעונשי מאסר מותנים וכלה בעונשי מאסר, כדלקמן:

א. ברע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021) נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת סתם כלפי בת זוג בכך שביום גירושיהם, נסע לבית המתלוננת וכשזו פתחה את הדלת אחז בצווארה, חנק אותה וכופף את ידה, משום שהבחין בהודעה מגבר זר בחשבון הפייסבוק המשותף לשניים. הנאשם קילל את המתלוננת, איים עליה ודחף אותה לספה מספר פעמים. לאור תסקיר חיובי מאת שירות המבחן ביטל בית המשפט השלום את הרשעת הנאשם, והטיל עליו צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה. ערעור שהגישה המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי בבאר שבע הרשיע את הנאשם וקבע כי לא הוכח נזק קונקרטי. לפיכך נגזר על הנאשם מאסר על תנאי נוסף על העונשים שהשית בית המשפט קמא. בקשה לרשות ערעור פלילי שהגיש הנאשם נדחתה, והודגש כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל.

ב. ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016), נדון נאשם שהודה והורשע בתקיפת בת זוג בכך שדחף את אשתו שנפלה על הרצפה ואז החל לבעוט בה. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר בעקבות המלצת שירות המבחן להטלת עונש מרתיע. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ג. בעפ"ג (ב"ש) 49459-01-22 מדינת ישראל נ' רוזן (9.3.2022), נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודעתו בתקיפה סתם כאשר במהלך ויכוח עם בת זוגתו, הוא אחז בחוזקה בצווארה וחנק אותה. לאחר מכן כאשר הניחה המתלוננת תיק עם בגדי הנאשם ליד דלת הבית הנאשם לקח את התיק, דחף את המתלוננת

ויצא מן הבית. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 ימי מאסר (כימי מעצרו בגין תיק זה), מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט השלום שקל, בין היתר את הודאת הנאשם, החרטה שהביע, עברו הפלילי המכביד לצד השיקום שהחל בו בעת מאסרו הקודם וכי הקשר עם המתלוננת נותק לאחר האירוע. ערעור שהגישה המדינה נדחה.

ד. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, אולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל ולחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ו. עפ"ג (י-ם) 11897-09-18 סאלחי נ' מדינת ישראל (27.3.2019) נאשם שלאחר ניהול הוכחות זוכה מעבירת איומים, והורשע בתקיפת סתם כלפי בת-זוג, בכך שסטר ובעט במתלוננת. בית המשפט השלום בירושלים קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, וגזר על הנאשם 45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי לאור חלוף הזמן, היותו המשמורן על ארבעת ילדיו, 2 הרשעות קודמות הכוללות הרשעה במעשה סדום לקטין מתחת לגיל 14 בגינה ריצה מאסר והיות שלא נגרמה חבלה למתלוננת.

27. ובעניינו, בחינת מעשיו של הנאשם אשר תקף ללא סיבה את המתלוננת, ניסה לתקוף אותה בשנית וכשבתם ניסתה לגונן עליה, תקף אותה בכך שמשך בשיערה, כל זאת כשהוא תחת השפעת אלכוהול, מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים בינונית. במכלול השיקולים תוך עיון בפסיקה הנוהגת אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

28. לקולה אזקוף את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא יליד 1964, נעדר הרשעות קודמות מכל סוג, שהודה במיוחס לו ובכך נטל אחריות על מעשיו, חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את שמיעת עדויות אשתו

ובתו, על כל הכרוך בכך. מאז ביצוע העבירות חלפו למעלה מ-3 שנים, ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. ויובהר, שטענת ב"כ הנאשם כי המתלוננות ביקשו לבטל את ההליך הפלילי לא הוכחה משלא הוגשה ראיה, והדבר לא נלמד מתסקירי שירות המבחן.

29. ובנוגע לנאשם, התמונה העולה מתסקירי שירות המבחן מורכבת. מחד גיסא, לזכות הנאשם נלמד כי הקשר בינו למתלוננת נותק, והם מנהלים הליך גירושין בהסכמה; הנאשם משלם מזונות לילדיו (עם כי בתקופות מסוימות לא שילם באופן קבוע), ניפגש עם ילדיו בתיאום עם המתלוננת, והיא לא חשה מאוימת מפניו. אשר להליך הטיפול, הנאשם היה בקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות ברמלה, תקופה ארוכה, והוא דיווח על הפסקת צריכת אלכוהול מזה למעלה משנה.

30. מאידך גיסא, שירות המבחן סבור שהנאשם עדיין זקוק לטיפול משום שלהערכתם הוא מאופיין בדפוסי שימוש בעיתיים באלכוהול כאמצעי להתמודדות עם מצוקות רגשיות שחווה במשך השנים, אך הוא נעדר מוטיבציה לכך. גם אם אקבל במידה מסוימת את טעונו הסניגור כי הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית כמומלץ וגישת שירות המבחן כלפיו מחמירה, לא ניתן להתעלם מהקושי שבהתנהלות הנאשם מול שירות המבחן - בכך שפעל באופן מטשטש תוך הצגת פסאדה מתפקדת. משכך, למצער, קיים קושי להעריך את צרכיו הטיפולי של הנאשם, ולכן חיוה שירות המבחן דעתו כי הלה חסר מודעות לדפוסיו בתחום ההתמכרות והמשך צרכיו הטיפולים.

31. עוד עמד שירות המבחן על כך שהקונפליקטים מול המתלוננת לא הסתיימו, וכך גם לא הליכי הגירושין. הדבר בהחלט אומר דרשני בשים לב לזמן הרב שחלף מאז האירוע, והעובדה שהנאשם מנהל זוגיות וחי עם בת זוגו עם שני ילדיהם. מטעמים אלו, העריך שירות המבחן קיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות מצדו של הנאשם, ומובן כי הסיכון לאלימות זוגית על רקע שימוש באלכוהול אינו מופנה כלפי המתלוננת בלבד.

32. מכל הנימוקים הללו אני סבורה כי נכון לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ולגזור עליו רכיב כספי של פיצויים עבור המתלוננות (ולא קנס כפי שעתרה המאשימה).

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר שירוצו בעבודות שירות למשך 45 ימים, במועד ומקום שיקבע הממונה על עבודות השירות. אז יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברחוב לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי אם הוא לא ימלא את תנאי עבודות השירות, יכול שיופקע העונש והוא ירצה את יתרתו במאסר בפועל.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו עבירת אלימות מסוג פשע, במשך שלוש שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, במשך שלוש שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ד. הנאשם ישלם פיצוי לשתי המתלוננות - אשתו ובתו - על סך 1,000 ₪ כל אחת (סכום זה יופקד ב- 5 תשלומים, רצופים ושווים, החל מיום 8.12.2022, והמזכירות תעבירו לנפגעות העבירה, לפי פרטים שתעביר המאשימה עד מחר. המאשימה תעדכן את נפגעות העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

ככל שקיים פיקדון בתיק זה, בהסכמת הנאשם, יועבר לטובת תשלום הפיצויים, והיתרה תוחזר לנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול. המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות - שיזמן את הנאשם לביצוע עבודות השירות, לרבות באמצעות הודעה לבית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד רעות זוסמן ועוה"ד הדס פרידמן, הנאשם וב"כ עוה"ד גיל תן עמי.